

РЕШЕНИЕ

№ 2151

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12564** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. М. от [населено място] срещу Заповед № 391 О/12.06.2020 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д„СП“) – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0219/13.10.2020г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – С.-град (РД„СП“ – С. град), за отпускане еднократна помощ в размер на 200 лева при инцидентни нужди по чл. 16 от ППЗСП. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Излага, че не са налице сочените в същата основания за издаването ѝ. Искането отправено до съда е за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Ответникът - директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, редовно призован не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление-декларация вх.№ СП-502-391 от 31.08.2012г. В. Б. М. е поискала отпускане на еднократна социална помощ за покриване на разходи за храна и др. насъщни нужди, лекарства, наем и др., тъй като през месец юли 2012 г. пенсията ѝ е била спряна, поради преосвидетелстване.

Във връзка с подаденото заявление-декларация са извършени две посещения на

домашния адрес на жалбоподателката, посочен от самата нея в заявлението, при които същата не била открита. Установено е, че тя от години не живее на посочения от нея в молба-декларацията адрес. Издадена е заповед за отказ за отпускане на еднократна социална помощ, която е отменена с влязло в сила решение на Върховен административен съд № 4616 от 03.04.2014 г. по адм.х.дело № 1129/2014 г. Преписката е върната в ДСП - К. село за ново разглеждане.

След издаване на ново ЕР на ТЕЛК пенсията ѝ била възстановена от датата на спирането. През месец август 2012 г. М. е получила от НОИ пълния размер на спряната си пенсия за месец юли 2012 г., заедно с пенсията за месец август 2012 г.

Със Заповед № 391/08.10.2014г., издадена от Директора на Д"СП" – К. село на М. е отпусната еднократна помощ в размер на 200 лева при инцидентни нужди по чл. 16 от ППЗСП. Заповедта е обжалвана пред РД „СП“ С.-град и е потвърдена с Решение № РД01-27/14.01.2015г. на директора на РД„СП“ – С. град. Същата заповед е обжалвана и по съдебен ред пред АССГ. С решение № 2720 от 03.06.2020г. на АССГ, Първо отделение, 21 състав, по дело № 700 по описа за 2015 г. е отменена и преписката е върната на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д"СП“) – К. село за ново произнасяне.

Получен е социален доклад, от който е видно, че при посещение на адреса не е намерен никой, а социалният ѝ статус е под гарантирания минимален доход за периода, в който е поискано прилагането на чл. 16 ППЗСП.

Съгласно социалния доклад, изготвен от ДСП - К. село след извършеното проучване, социалната анкета не е възможно да бъде извършена. Към преписката не са представени доказателства в подкрепа на мотивите за исканата еднократна помощ. На основание съдебното решение е дадено предложение да се отпусне социална помощ в размер на 200 лв. и е издадена и оспорената заповед, с която на В. Б. М. е отпусната еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП в размер на 200,00 лева.

Във връзка с това е издадена и оспорената заповед № 391 О/12.06.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, с която на В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл.16 от ППЗСП с мотив, че отпуснатата помощ вече е получена от лицето по ведомост в пощенски клон 1680 на 17.10.2014 г.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е постановено решение № № 22-РД06-0219/13.10.2020г. на директора на РДСП, С.-град, с което е отхвърлена жалбата срещу заповед № 391 О/12.06.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал. 2 от ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същата не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

Административният акт е издаден на основание чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане ППЗСП, който определя, че за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

Наличието на цитираните потребности, обуславя отпускането на помощта по чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. Характерно за нея, е че се отпуска еднократно, за да осигури и обезпечи задоволяването на конкретна, инцидентно възникнала жизненоважна нужда на лицата.

Нормата на чл. 16, ал. 1 от ППЗСП предвижда възможност за отпускане за еднократна помощ веднъж годишно на задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. Съдържанието на разпоредбата несъмнено сочи, че помощта се отпуска за задоволяване на нужди, които са възникнали неочаквано, внезапно, т.е. такива, които излизат извън рамките на обичайните разходи и не са могли да бъдат предвидени. От събраните по делото доказателства не се установява в конкретния случай да са налице такива потребности. Искането за отпускане на помощта е формулирано по следния начин: „за покриване на разноски за храна и др. насъщни нужди, лекарства, наем и др.“ в размер на 200 лева. Инцидентната необходимост възниква непредвидимо и има извънреден, необичаен характер. Тези потребности настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Това са потребности, които са в отклонение от обичайния начин на живот и бита на човека, като доказателствената тежест за наличието им пада върху жалбоподателя, а помощта се отпуска еднократно, веднъж годишно.

Съгласно установеният в ППЗСП ред за отпускане на социалните помощи административно производство се образува с подаването на заявление-декларация по образец съгласно приложение № 1, подадено от пълнолетното лице по настоящ адрес до дирекция „Социално подпомагане“, и след представяне на лична карта или личен паспорт на всеки член от семейството (чл. 26, ал.1 от ППЗСП). Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад. Социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по настоящ адрес – чл. 27, ал. 2 ППЗСП. Съгласно чл. 27, ал. 3 ППЗСП, в случай, че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция "Социално подпомагане" за справка. Съгласно ал. 4 ако лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция "Социално подпомагане". Съгласно чл. 27, ал. 5 ППЗСП, ако след поставяне на второто уведомление и изтичане на срока по ал. 4 лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

В конкретния казус не се установява наличието на такава инцидентно възникнала необходимост, още повече, че жалбоподателката не е открита на настоящия си адрес при няколко посещения от една страна, а от друга не е представила каквито и да било доказателства за възникнала инцидентна жизненоважна необходимост.

Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 16, ал.1 от ППЗСП визира инцидентно възникване на посочени в нормата потребности, а не липса на средства за тяхното посрещане, в каквато насока се излагат твърдения в жалбата. Жалбоподателката не е представила нито в административното производство, нито в съдебното такова, каквито и да било разходооправдателни документи /фискални бонове/, от които да е видно и безспорно да се установява, че за същата е възникнала внезапна необходимост от средства за покриване на тези нужди.

Социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства. В изпълнение на решение № 2720 от 03.06.2020 г. на АССГ, Първо отделение, 21 състав, по дело № 700 по описа за 2015 г. е направено предложение за еднократна помощ в същия размер, тъй като В. М. е била без доходи само за месец юли 2012г. С оглед отпуснатата с отменената от АССГ заповед № 391/08.10.2014 г. помощ в размер на 200 лева, изплатена на М. по ведомост в пощенски клон 1680 на 17.10.2014 г., не подлежи на повторно плащане.

В допълнение, следва да отбележи, че заповедта е мотивирана с това, че М. е без постоянни доходи от пенсия само за месец юли 2012г. Доходът ѝ е формиран от изплатена добавка за социална интеграция – 19.50 лева, а гарантирания минимален доход е в размер на 65 лева. Размерът на отпуснатата еднократна помощ е съобразен с диференцирания минимален доход за лице с увреждане над 90 %. Не са представени документи доказващи инцидентно възникнала необходимост и обуславящи по-висок размер на помощта.

С оглед гореизложеното, като е постановил отказ да бъде отпусната на жалбоподателката еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, административният орган е издал един изцяло законосъобразен административен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173,ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 55-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. М. срещу Заповед № 391 О/12.06.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0219/13.10.2020г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – С. – град .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: